

rerne, idet denne Lov indførte betydelige Alderstillæg. Hovedregelen i Loven af 1899 var, at kun fast Ansættelse i fast Embede medførte Anciennet. Foruden de faste Embeder med fast Ansættelse var der den Gang og er til Dels endnu mange Mellemløber af Skoler mellem offentlige Skoler og helt private. Disse Mellemløber gik under forskellige Navne: Vinterskoler, Biskoler, Pogeskoler o. s. v. Stillingerne ved dem vare ikke faste Embeder, og de vedkommende Lærere og Lærerinder havde altsaa ikke fast Ansættelse. Da disse Mellemløber efterhaanden gik over til at blive faste Skoler med fast ansat Personale, fik de vedkommende Lærere og Lærerinder Anciennet beregnet fra den Dag, den faste Ansættelse fandt Sted, men ikke for den forudgaaende Tid. Det førte til, at mange halv- og helgamle Lærere og Lærerinder sade med en ringe Begyndelsesløn uden at kunne faa Alderstillæg for en lang Række af Tjenesteaar indenfor Folkeskolen, og det medførte en Del Utilfredshed. I 1902 vedtog Rigsdagen en lille Ændring, som gik ud paa, at saadanne Lærere kunde faa Halvdelen af deres Tjenestealder forud for den faste Ansættelse medregnet, for saa vidt de endnu vare ved samme Skole, som gik over fra at være Biskole eller Vinterskole til at være Skole med fast Embede. Havde de derimod virket paa en anden Plads tidligere, uden at den var gaaet over til at blive et Embede i deres Tid, kunde de ikke faa de Aar medregnede. Ligesaa imødekom man de Forskolelærerinder, som tidligere havde virket ved Pogeskoler, idet man ogsaa gav dem Tjenestealder med det halve Antal Aar for den Tid, de havde virket ved Pogeskolen, dog kun, hvis deres Skole var gaaet over til at være Forskole efter Skoleloven af 1899. Det var ved Lov af 23. April 1902, man imødekom de paagældende Lærere og Lærerinder ved disse Indrømmelser.

I 1904 gik man et Skridt videre, da vi reviderede Skoleloven, idet man indføjede Bestemmelserne af 23. April 1902 i selve Skoleloven og for Lærerindernes Vedkommende lod den Bestemmelse bortfalde, at deres Pogeskole skulde være gaaet over til Forskole i Henhold til Loven af 1899. Desuagtet har man ikke villet godkende disse Lærerinders forventede Forfremmelse i Anciennetsberegningen, men fastholder endnu den Opfattelse, at de kun kunne faa disse Aar medregnede, hvis deres Pogeskoler ere omdannede til Forskoler i Henhold til Loven af 1899.

Det fører til ret beklagelige Forhold, og jeg kan ikke se rettere, end at Lærerinderne have Ret til at klage. Derfor har Danmarks Lærerforening indgivet det under Nr. 54 opførte Andragende, der omfatter 21 saadanne Folkeskolelærerinder.

Jeg skal nævne et Eksempel paa, hvor grelt det kan se ud for en saadan Lærerinde, der i Reglen sidder med en meget lille Løn og godt kan være noget til Aars. Der var paa Møen en Lærerinde, som virkede ved en Pogeskole fra 1. Januar 1893. I 1898 ophøjedes Skolen, om man kan bruge det Udtryk, fra Pogeskole til Forskole, og hun fik fast Ansættelse fra 1. Januar 1899. Derfra regnedes altsaa hendes Tjenestealder. Da det Tillæg kom i 1902, som jeg før omtalte, søgte hun om Tilladelse til at regne de 3 Aar med — det var Halvdelen af hendes Tjenestealder fra den Gang, hendes Skole gik over fra Pogeskole til Forskole —, men det blev afslaaet, fordi hendes Skole var gaaet over til Forskole ikke i Henhold til Loven af 1899, men før Lovens Ikrafttræden. Men saa kom Ændringen i 1904, hvor den Bestemmelse gaar ud. Der staar blot, at naar Pogeskolen ændres til Forskole med fast Ansættelse, kunne de Aar regnes med, der ligge forud. Hun søgte da paa ny, men fik atter Afslag, begrundet ved en Henvisning til Bestemmelsen fra 1902, at Skolen skal være overgaaet fra Pogeskole til Forskole i Henhold til Loven af 1899.

Det forekommer mig og vist nok ogsaa overmaade mange i Danmarks Lærerforenings Bestyrelse, at der sker Uret imod de 21 Lærerinder — flere er der ikke i hele Landet. Andragendet gaar altsaa ud paa at imødekomme dem. Der tænkes paa en Bevilling paa Finansloven til Erstatning for det Tab, de have lidt.

Det andet Andragende omfatter Biskolelærere. I følge Lovens Ordlyd have de, synes mig, ingen lovlig Adkomst til at kræve de Aar regnede med, om de end maa siges at have et Billighedskrav derpaa. Jeg har i min egen Valgkreds en af de Lærere, som i 9—10 Aar har virket i Amtet som Biskolelærer altsaa uden fast Ansættelse, men ved en halvt offentlig Skole. Han flyttede saa til Viborg Amt, til en lignende Skole, blev antaget der som Biskolelærer og opnaaede ved Skolelovens Ikrafttræden fast Ansættelse efter at have været der et Par Aar eller tre. Nu kan han faa disse 2—3 Aar regnede med i den Tjenestealder, hvori han har været paa det Sted, han er, men de 9—10 Aar, han har været i en lignende Stilling ved en Skole